DE PROJECTOR PARADOX

DE PROJECTOR PARADOX

Human Design is geweldig,
maar niet het hele verhaal

Ilse Weerdenburg

COLOFON

De Projector Paradox

Human Design is geweldig, maar niet het hele verhaal

Auteur: Ilse Weerdenburg

Eerste druk, 2026

ISBN 978-94-039-4129-5

NUR 728

Omslagontwerp: Ilse Weerdenburg

Redactie: Ilse Weerdenburg en Hai Voeten

© 2026 Ilse Weerdenburg

Alle rechten voorbehouden.

Website van de auteur: ilsedenktmee.nl en Ilseweerdenburg.nl

Bonussen:
https://ilsedenktmee.nl/boek-projector-paradox-bonus/

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Disclaimer

Dit boek is geschreven vanuit de persoonlijke achtergrond, kennis, inzichten, ervaringen, terugblikken en reflecties van Ilse Weerdenburg. Waaronder haar ervaringen in haar werk en met Human Design als Projector 1/3. De inhoud is bedoeld ter inspiratie, herkenning en reflectie.

De beschreven situaties en voorbeelden zijn weergegeven vanuit het persoonlijke perspectief van de auteur. Waar nodig zijn details aangepast, weggelaten, samengevoegd of geanonimiseerd ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen.

De inhoud van dit boek geeft de persoonlijke visie van de auteur weer en is niet bedoeld als universele waarheid, diagnose, garantie of voorspelling. Neem mee wat voor jou waardevol is en laat los wat niet bij je past.

Dit boek biedt geen medisch, psychologisch, psychiatrisch of therapeutisch advies en vervangt geen diagnose, behandeling of professionele begeleiding. Raadpleeg bij lichamelijke of psychische klachten, aanhoudende problemen, ernstige zorgen of twijfel altijd een gekwalificeerde arts, psycholoog of andere bevoegde professional.

De auteur en uitgever aanvaarden geen aansprakelijkheid voor keuzes, handelingen of gevolgen die voortvloeien uit het gebruik van de informatie, oefeningen of reflecties in dit boek.

Stop met zoeken,

start met vinden

INHOUDSOPGAVE

Opdracht
Wat ik met paradox bedoel
Introductie: Wie ik ben
DEEL I
De Projector die het niet wist
LEES DIT EERST
1. De Projector die het niet wist 45
2. De paradox kent geen leeftijd 49
3. Bouwen op natte grond 53
4. Als de grond onder je voeten verdwijnt 61
5. De opluchting van eindelijk begrijpen 65
6. Ben je moe, of aan het zoeken? 69
7. Waar wachten een wachtkamer wordt 79
Gezien worden en betaald worden, 84
zijn twee verschillende dingen 84
8. De uitnodiging zonder woorden 85
DEEL II
Erfenis, perceptie en de Projector Paradox 92
9. Welk ritme volg je? 93
10. Door wiens bril kijk je? 99
11. Je chart is geen startpositie 103
12. Wat je van huis meeneemt 107
13. Werk als erfenis 115

14. Je pad mag anders lopen 117
15. De ‘vrouw van nu’ is anders dan toen 135
16. Niet iedereen begint op dezelfde grond 139
DEEL III
De verkoopmachine en de paradox 150
17. Je ziet niet alles in marketing en sales 151
18. Een andere uitnodiging 155
19. Waar de wereld je kan tegenkomen 163
20. Misvattingen over zichtbaarheid 171
21. Het bewijs en de jury 177
22. Overvloed is niet hetzelfde als geld 183
DEEL IV
Je stem terughalen 196
23. Je bent meer dan het beeld 197
24. Aanpassen is geen oplossing 203
25. Wat als je trots niets meer waard lijkt? 205
26. Het verdwenen zelf 217
27. De mannen die het niet wisten 221
28. De vrouwen die droegen 225
DEEL V
Van drijfzand naar draagkracht 234
29. Van drijfzand naar draagkracht 235
30. Je volgende hoofdstuk 245
Nawoord. Een kompas, geen kooi 249
Bronnen en verantwoording 253

Opdracht

Dit boek draag ik op als een steuntje in de rug. Voor alle vrouwen die ontdekten dat zij Projector zijn volgens Human Design. Voor alle mannen die ook Projector zijn en dit boek lezen.

Voor iedere Projector die voelt dat er meer in zit dan er nu uitkomt. Die niet langer verder kan op de manier waarop het altijd is gegaan. En die nieuwsgierig is naar wat er verder mogelijk is. Nu je weet dat je Projector bent is dat een belangrijk punt om je kracht te gaan hervinden. Toch kan het een zoektocht zijn om op jouw eigen pad verder te komen.

Laat je niet klein houden door stemmen om je heen die zeggen dat je maar tevreden moet zijn, dat je moet ophouden met zoeken, of moet stoppen met willen. Stemmen in het heden en stemmen uit het verleden.

Wees eerlijk over wat je werkelijk voelt, over wat er echt uit moet. Wat je belangrijk vindt. Sta open om te ontdekken in welke vorm jouw volgende hoofdstuk zich wil laten zien.

Als ik naar alle stemmen had geluisterd, was dit boek er nooit gekomen. De vorm waarin, en wat het brengt, wist ik niet. En dat weet ik nog steeds niet. Dat is de reis die ik zelf te maken heb.

Ik draag dit boek ook op aan alle vrouwen die krachtige rollen vervullen en zichzelf misschien niet op waarde schatten, omdat de buitenwereld het niet of nog niet, weerspiegelt in geld, erkenning of zichtbaar succes.

Zie zelf welke rol je werkelijk hebt gedragen, en hoeveel die waard is. Laat je onzekerheid, je zelfkritiek en de wereld om je heen je niet kleiner maken dan je bent. Er zijn zoveel vrouwen die dragen

op plekken waar niemand hen zag of waar ze werden gezien kleiner dan ze werkelijk zijn.

Ik denk aan mijn moeder. Zonder haar had mijn vader nooit bereikt wat hij bereikte. Van buiten zag je een creatieve vrouw die goed was in wat ze deed. Die altijd werkte en klaar stond als het nodig was. Maar dat was niet alles.

Want als dat het hele verhaal was geweest, was ze niet aan het einde van haar leven, bijna symbolisch, in gedachten nog onderweg geweest naar haar betaalde baan van vroeger. De plek waar ze ooit de zichtbare erkenning kreeg die ze verdiende, in de vorm van een salaris. De baan die ze ooit opgaf zoals van haar verwacht werd in die tijd.

Vanaf dat moment deed mijn moeder, in een andere rol, wat nodig was. Ze werd een vaste, vanzelfsprekende kracht op de achtergrond van het bedrijf dat ontstond. Niet alles in het leven loopt zoals je wilt; je doet wat nodig is. Gelukkig heeft ze nog op een podium kunnen staan en applaus ontvangen. Dat gun ik iedereen, al kun je het niet afdwingen.

En ik denk aan mijn vader, die met zijn blote handen een bedrijf opbouwde op grond waar eerst nog de eenden zwommen, en er een klein paradijs van maakte. Achteraf gezien was het precies de plek waar hij moest zijn. Maar hij droeg meer last dan iemand kon vermoeden.

Ondanks al zijn harde werk, zijn bewijsdrang en bergen doorzettingsvermogen en inzicht, heeft hij dat wat hij had opgebouwd, het huis en het bedrijf, uiteindelijk moeten loslaten.

Maar daarna gaven mijn ouders samen, met hernieuwde kracht, een volgend hoofdstuk vorm waarin ze nog veel moois hebben mogen ervaren.

Ik heb hem nooit kunnen vertellen dat hij volgens Human Design een Projector was.

Mijn moeder zei ooit, zonder dat iemand toen iets van Human Design wist:

"Jouw vader is een soort gids".

Ze had het goed gezien.

Ze wist alleen niet dat er in ons gezin nóg een gids was: haar eigen dochter.

Er zijn zoveel vrouwen, zoveel Projectors, die de lasten van anderen dragen. Die niet gezien zijn voor wie ze kunnen zijn.

Die dragen wat niet van hen is, zonder het ooit te weten. Die vechten tegen iets, en vechten vóór iets, zonder het te weten. Voor hen is dit boek.

En voor alle Projectors die het nooit wisten: die bijzondere dingen hebben gedaan, in hun eigen wereld en op hun eigen manier, zonder dat het werd terugbetaald in geld, roem of overvloed zoals dat zo vaak wordt voorgespiegeld.

Wat ik heb gezien, is dat zij vaak veel meer betekend hebben voor de mensen om hen heen dan ze zelf ooit vermoedden.

Ik hoop dat het op een dag naar hen terugkomt.

En als jij dit leest en jezelf herkent:

weet dan dat je van onschatbare waarde bent. Veel Projectors doen onzichtbaar werk waar de wereld misschien nog niet klaar voor is.

Het begin: Waar dit boek vandaan komt

Wat als je helemaal niet vastloopt omdat je iets fout doet? Wat als je jarenlang hebt geleefd vanuit een uitleg die te klein was voor jouw werkelijkheid? Maar je wist het niet.

En voor je verder leest wil ik toch nog even zeggen dat dit geen standaard boek is over Human Design zoals je het misschien kent. Zoals de titel het al zegt, brengt dit een andere blik. En precies dat is wat je vaak mist. Daarom vind ik het belangrijk dit te delen.

In dit boek leg ik geen type, strategie, poorten en kanalen uit. De standaard theoretische dingen. Ik ga ervan uit dat je die basis kent of kunt opzoeken.

Voor wie met mij 1:1 werkt, tijdens de gesprekken komt precies naar boven wat je nodig hebt. Ook als het gaat om de theoretische dingen die nu relevant zijn in jouw situatie.

Human Design is geweldig en ik gebruik het volop. Dit boek brengt daarom iets anders.

Ik zag iets gebeuren

Ik heb dit boek ook geschreven omdat ik iets opmerkte. En ik merkte het steeds vaker, Lang voordat ik van Human Design wist. Ik merkte het eerst bij mezelf op, in mijn eigen leven en werk.

En daarna zag ik het keer op keer bij de vrouwen die bij mij terechtkwamen.

Vaak kwamen ze te laat. Pas nadat ze al hun geld, hun tijd, hun energie en vooral hun vertrouwen hadden weggegeven aan de grote dromen die overal worden verkocht in de online business

wereld: ga in het licht staan, lanceer, wees zichtbaar, dan komt de overvloed vanzelf.

Het waren vrouwelijke ondernemers, vaak coaches met een praktijk waar ze al jaren succesvol mee werkten.

Maar nu waren ze aan een nieuwe fase toe in hun leven. Met meer gemak en vrijheid. En er is veel te koop. Dat merkte ik al sinds ik in 2009 begon met online ondernemen. Het internet heeft veel veranderd in hoe we tegen ondernemen aankijken. Het biedt mogelijkheden, absoluut. Maar ook valkuilen.

Deze vrouwen wilden meer ontspannen ondernemen en ook natuurlijk geld verdienen.

Impact maken met wat zij ontdekt en geleerd hadden. En met een ambitieuze drive hun inzichten brengen naar de mensen die het nodig hebben. En dat is allemaal mogelijk. Het wordt veel verkocht.

Maar tussen de droom en de werkelijkheid zat meer werk dan ze dachten. En precies op dat punt, als ze echt niet verder kwamen, en ze alles al hadden geprobeerd, klopten ze bij mij aan. Ik werkte destijds als sparringpartner voor ondernemers, marketing en business strateeg en Active Campaign specialist.

Maar dit is wat steeds vaker gebeurde:

Hun geld was bijna op. Het bedrijf liep niet zoals ze hadden verwacht. Ze liepen tegen hun grenzen aan en hun droom was nog niet uitgekomen.

Er kwam meer bij kijken dan ze hadden gedacht. Het was toch niet zo makkelijk als verwacht.

Toen ik later ontdekte dat ik een Projector was, werd Human Design onderdeel van mijn werk. Maar er gebeurde hetzelfde.

De vrouwen die kwamen hadden, net als ik, ook ontdekt dat ze Projector waren. Er was iets op zijn plek gevallen en toch liepen ze vast. Ieder van hen merkte dat op een eigen manier.

Ze hoorden dat ze nog niet genoeg in hun waarheid stonden, niet genoeg konden ontvangen, niet zichtbaar durfden te zijn of nog meer moesten opruimen. Beter leren wachten. Of meer leren over hun Human Design. Nog beter afstemmen.

Alles leren over marketing en Human Design, je bedrijf bouwen volgens je design, content schrijven volgens je design. Nog meer deconditioneren. Nog meer in alignment zijn. Ze werden er steeds onzekerder van. Wanneer was het goed genoeg?

Of wat er ook kon gebeuren: ze begonnen vol goede moed aan de Projector bewustwordingsreis maar schrokken terug van wat ze tegenkwamen. Het leek hun veiliger om hun Projector-zijn weg te duwen met rationele verklaringen.

Misschien hadden ze dit helemaal niet nodig? Hoe kom je verder?

Bij de vrouwen van boven de 50 jaar die kwamen, speelde ook dit mee: ze hadden al veel gerealiseerd in hun leven, werk of ondernemerschap. Dat wat ze hadden opgebouwd, paste niet goed meer bij hoe ze verder wilden.

Hoe dan wel? Alles loslaten of niet?

En dat is een spannende fase, nu je weet dat je Projector bent. Daardoor kun je gaan voelen dat er iets niet meer klopt. Maar dat betekent niet automatisch dat je weet hoe je verder komt.

Misschien was het allemaal niet waar?

Soms is dat wat je kent het veiligste om te blijven, volhouden zoals je altijd hebt gedaan, ook als je lichaam begint te protesteren. Want hoe kun je weten dat dit werkelijk iets te maken heeft met jouw Projector-zijn? Met jouw unieke energie? En de plek waar je het meeste van waarde kunt zijn maar ook kunt ontvangen?

Later begreep ik precies waarom zij schrokken, want Human Design maakte het zichtbaar. Maar wat deze vrouwen nodig hadden, was niet nóg een belofte van een grote droom. Zij moesten eerst thuiskomen bij zichzelf: hun eigen kompas weer voelen, hun eigen stem vertrouwen, zich weer gehoord, gezien en krachtig voelen. Veiligheid ervaren.

Pas van daaruit konden ze kiezen en openstaan voor wat zich aandient. Want het kan spannend zijn om in deze tussenfase te verkeren. Tussen het oude en het nieuwe.

Ik ken dat gevoel van binnenuit, want ik was zelf ook in die belofte van ease en flow succes gestapt.

Toen ik ontdekte dat ik Projector was, begon een lange zoektocht. Ik nam de ene verkeerde trein na de andere, stapte uit op stations die niet de mijne waren, kocht wat anderen zeiden dat ik nodig had. En wat ik zelf dacht dat ik nodig had.

Natuurlijk heb ik ook goede investeringen gedaan, in dingen die echt waardevol waren. Maar er zijn ook dingen bij die ik op dat moment helemaal niet nodig had. En soms, achteraf gezien, nog steeds niet.

In de Human Design- en businesswereld is ontzettend veel te koop. Maar wat er wordt aangeboden, is niet altijd wat jou naar je bestemming brengt. Soms heb je eerst iets anders nodig.

En dat kan een groot verschil maken. In je geld, je energie, je tijd en je vertrouwen.

Het is verraderlijk als je dat niet weet. Want je wilt zo graag vooruit.

Hoe weet je dan wat je werkelijk verder brengt? Van alle opties. Juist als je op zoek bent naar richting, wil je zekerheid.

Je wilt weten dat je op de goede weg bent. Daarom hoop ik dat dit boek je helpt om hier meer inzicht in te krijgen.

Wat hebben al die vrouwen met elkaar gemeen?

Ze kwamen bijna helemaal aan het eind. Als ze alles al hadden geprobeerd, van coaching tot therapie of cursussen, in hun vak, bedrijf of gezondheid.

Van aanpassen, volhouden en geld uitgeven aan van alles wat er nog mogelijk is. Van veel leren en veel bereiken in de verschillende fases van hun leven.

Ze wisten niet meer wie of wat ze konden vertrouwen. Alleen is daar nu het label “Projector” bij gekomen.

Dat geeft lucht maar ook onzekerheden.

En precies dan kun je nog een nieuwe ronde lopen en alles gaan uitproberen. Er worden nieuwe valkuilen zichtbaar waar je in kunt vallen.

Het lijkt allemaal zo makkelijk, maar werkt het in de praktijk werkelijk zo? Want juist in deze fase kun je door alles om je heen onzeker worden over je Projector zijn en wat dit betekent in je dagelijkse realiteit.

Je kunt steeds kritischer worden tegen tegen jezelf:

Wat doe ik nog steeds niet goed?

Wat zie ik nog steeds niet?

Waarom lijkt het alsof ik iets niet begrijp wat een ander blijkbaar wél begrijpt?

Waarom werkt voor mij niet wat voor een ander wel werkt?

Wat heb ik nog niet geleerd wat andere blijkbaar wel doorhebben?

Moet ik hier wachten of wanneer komt de uitnodiging?

Je kunt daardoor ongelooflijk aan jezelf gaan twijfelen. Je kunt bergen geld, tijd en energie uitgeven aan de volgende oplossing. En de volgende. En de volgende.

En steeds blijkt het antwoord niet zo simpel als het leek.

Dat is de paradox waar dit boek naar is genoemd. Je gaat denken dat je steeds iets fout doet, terwijl dat helemaal niet zo hoeft te zijn. Je volgt een uitleg die niet klopt met jouw werkelijkheid en rekent jezelf daar vervolgens steeds op af.

Want wat je ook doet, je kunt blijven rondlopen met het gevoel dat je het nog niet goed genoeg doet. Anders zou het werken toch?

Dat je in tekort zit, in negatieve energie of nog niet goed genoeg kunt ontvangen. Je nog beter moet verdiepen in je poorten en kanalen, je centers en je oude patronen, je self en je not-self.

Er is een heleboel te weten en dat kan van alles oproepen. En ook daar kan weer van alles op gelegd worden. Zo blijf je bezig in een eindeloze cyclus, als je niet oplet.

En ik merkte iets wat bijna nooit hardop wordt gezegd: de standaard Projector-antwoorden passen niet op een vrouw die al een heel leven achter zich heeft.

Zeker niet vanaf een jaar of vijftig. Zeker niet in een tussenfase, een fase van grote veranderingen of stilte in je leven of werk.

Zij begint niet blanco. Zij heeft gebouwd, gedragen, verloren, geleerd.

Heeft succes ervaren en misschien weer losgelaten. Haar vraag brengt meer met zich mee dan wat je aan de buitenkant kunt zien. Het is een samenspel van meer factoren.

En natuurlijk kun je al deze dingen ook ervaren als je jonger bent, dus lees rustig verder. Ik weet zeker dat je er waardevolle dingen uit zal halen.

Dat ontbrekende deel, kan vrouwen onnodig vasthouden

Voor mij was Human Design het begin van mijn bevrijding. Maar die bevrijding kwam pas toen ik de chart naast de rest van mijn werkelijkheid legde: mijn familiegeschiedenis, mijn herkomst, de last die ik onzichtbaar was gaan dragen, hoe mijn leven was gelopen met alles wat ik daarin had gedaan en was tegengekomen. En alles wat ik daarin al had bereikt en opgebouwd. Dat was niet niks.

Maar ook de wereld waarin ik mijn werk moest zien te verkopen. Mijn nieuwe plek moest zien te vinden. En ik leerde meer en dook in andere kennis in systemen. In onderwerpen waarvan ik nooit had gedacht dat ik er over zou leren. Toch bleek het precies het juiste.

Soms heb je eerst een label nodig; "Projector" om eindelijk jezelf te kunnen zijn.

Eén ding wil ik je meteen meegeven, want het bepaalt hoe je dit boek leest. Dit is mijn reis. Niet de wet en ook niet de waarheid voor elke Projector.

Ik ben een 1/3 profiel. Ik leer door te onderzoeken, door vragen te stellen die niemand stelt, door te proberen, te vallen, opnieuw te beginnen en alles met elkaar te verbinden.

Ik heb de lange weg genomen, met verkeerde treinen en omwegen. En juist dat heeft me veel geleerd en inzichten gebracht die ik graag deel met wie ze wil ontvangen.

Daarom kan ik je vertellen wat ik daardoor onderweg heb geleerd. Vooral over wat níét werkt.

Dat is misschien wel de dienst van een 1/3: ik ben eerst zelf verdwaald, zodat ik jou kan vertellen waar de zijwegen zitten. Zodat jij misschien sneller kunt gaan dan ik.

Neem wat voor jou klopt en laat de rest gerust liggen. Toets alles aan je eigen leven en je eigen inzicht. Dat is precies wat dit boek van je vraagt.

Want ontdekken dat je Projector bent is één ding.

Maar toen kwamen de vragen. En die kunnen over van alles gaan. Waarom komt succes, en het ontvangen daarvan, bij de één zo makkelijk en bij de ander niet? Waarom kon ik in loondienst mijn plek niet vinden? Ik deed toch zo mijn best, en het leek goed genoeg. Maar op de lange termijn liep het vaak anders dan ik had verwacht.

En hoe kan het dat andere Projectors, die het soms niet eens van zichzelf weten, wél floreren, als ondernemer of in een betaalde baan?

Als het anders was gelopen, had ik het ook best gewild: een fijne baan waar je op je plek bent. Waar je uitgedaagd wordt en gezien voor wat je waard bent. Waar er gewoon elke maand geld op je rekening staat.

Dat is rustig. En kan je veel hoofdbrekens schelen. Ondernemen is leuk en ik zou het niet willen missen, maar het is echt niet voor iedereen altijd het ultieme antwoord.

Die vragen prikkelden mijn nieuwsgierigheid.

En, eerlijk gezegd, ook mijn bitterheid.

Hoe meer ik zocht, hoe meer ik ontving. Niet zozeer in geld, maar wel in antwoorden. Meer dan ik had kunnen vermoeden.

Zo is dit boek ontstaan. Ik kijk hier verder dan de mechanica van een type in Human Design.

Ik kijk terug op wat ik heb geleefd, ervaren, gezien en gehoord. Om op basis daarvan te leren voor de toekomst.

Er is nog een reden waarom ik voelde dat dit boek er moest komen, en iemand anders gaf die een naam. Lenette Schuijt ken ik van vroeger. Toen ik haar boek Transklasse las, realiseerde ik me: Hier zit ook een sleutel. En dat klopte.

Dat gevoel van in twee werelden leven, waarover zij schrijft, raakt aan wat veel Projector-vrouwen ook zullen herkennen.

Twee werelden - twee gezichten

Wie ontdekt dat ze Projector is en zich er serieus in verdiept, komt óók in een dubbele wereld terecht.

Je ontdekt woorden, taal en inzichten voor hoe je werkt, voelt en waarneemt. Hoe jouw energie werkt. Je bewustwording groeit.

Maar hoe leg je dat uit aan mensen die die taal niet spreken? Die nog nooit van Human Design hebben gehoord. En er misschien zelfs iets van vinden. En er misschien niet voor open staan.

Je merkt de blik: wat zeg jij nou, ben je zo'n zweverig energietype geworden? Of juist nieuwsgierigheid.

Je leeft ineens in een spagaat die je nauwelijks kunt benoemen, en die spanning geeft. Soms wil je iemand helpen die je vervolgens glazig aankijkt. Ook dat hoort bij de paradox: je ziet iets waarvoor de wereld om je heen nog geen woorden heeft.

Of juiste een mening of aanname over heeft.

En ondertussen probeer je voor jezelf de juiste weg te vinden.

De Tussenruimte die je niet doorhebt

In dit boek leg ik de verschillende lagen naast elkaar. Het richt het licht op dingen die de bekende route overslaat. Het is geschreven voor de Tussenruimte.

Die tussenfase waarin het oude niet meer werkt en het nieuwe nog onduidelijk is heeft. Dat kun je in grote en kleine dingen ervaren. Zelfs als je denkt dat je er bijna bent.

Dat noem ik de Tussenruimte. En precies daar kun je verdwalen.

Vaak kun je juist in deze fase de woorden niet goed vinden voor de dingen die je bezighouden. Die je leert, ziet of ervaart. Dat hoort er allemaal bij. Je realiseert je meestal niet dat je je in deze fase, een overgangsfase, bevindt. Meestal zie je dat pas later.

Het is voor de Projector die klaar is om eindelijk haar eigen, echte plek in te nemen. De plek waar alles weer kan gaan stromen en waar zij kan ontvangen zonder schuld. Waar nog meer mooie dingen naar je toe kunnen komen.

In de hoofdstukken die volgen, kijken we naar wat je tegenkomt op deze reis. Naar wat ik zelf heb ervaren hierin en hoe dat juist voor jou relevant kan zijn.

We kijken naar ontvangen, jezelf kunnen zijn, zichtbaarheid, werk, geld en grenzen. Naar wat je kent en wat je nog niet ziet, en nog een heleboel meer.

En daarmee naar wat Projector-zijn betekent in de echte wereld. Niet in een folder of een Instagram Tekst, maar in een leven met geschiedenis, verplichtingen, dagelijkse dingen en een lichaam dat meepraat.

Het wordt tijd dat je het licht op jezelf richt

Ik nodig je uit om nieuwsgierig te worden.

Naar jouw geschiedenis. Naar de boodschappen waarmee je bent opgegroeid. Naar wat je tegen bent gekomen in jouw leven.

Naar wat je hebt ervaren. Naar wat jij bent gaan dragen, geloven en bewijzen. Naar wat jouw lichaam al wist voordat je er woorden voor had.

Misschien ontdek je dan dat je niets mankeert, of minder succesvol bent. Of tekortschiet of achterloopt op anderen.

Misschien ontdek je dat jouw weg niet verkeerd is, maar anders.

En ik hoop dat je ziet dat je sterker bent dan je dacht, en juist nu goed op weg bent. Dat je, door verder te kijken dan alleen je design, opnieuw herkent wat werkelijk van jou is, zodat je jouw cadeautjes kunt gaan uitpakken.

Want voordat je kunt begrijpen hoe je als Projector wilt leven, is het soms nodig om eerst te zien vanuit welke wereld jij hebt geleerd te overleven.

Wat ik met paradox bedoel

Even dit, want ik wil dat je meteen weet waar de titel vandaan komt. Een paradox is iets wat elkaar lijkt tegen te spreken, maar toch allebei waar is. En ik zag steeds dezelfde tegenstrijdigheden terugkomen, zonder dat ik er een goed woord voor had. Tot ik iets blootlegde en het woord steeds terugkwam: paradox.

Ik zal eerlijk zijn. Toen ik dit boek schreef, dacht ik ook:

misschien klopt het bekende verhaal wel, en wacht ík gewoon niet goed genoeg, of niet lang genoeg. Misschien loop ik in mijn eigen valkuil. Dat is een eerlijke vraag, en ik heb hem echt gesteld.

Maar toen keek ik terug op mijn leven en werk. En weet je wat ik zag? De uitnodigingen kwamen wél. Alleen niet door te wachten zoals het vaak wordt voorgesteld. Ze kwamen doordat ik ergens een ingang maakte en er iets terugkwam.

Want het wachten wordt soms zó romantisch voorgesteld dat het je juist onzeker en gevangen houdt. Wat mag je dan wél, en wat niet? Mag je iets beginnen, of moet je stil blijven zitten tot iemand je roept?

Die onduidelijkheid kost hoofdbrekens, en op den duur bitterheid. En dat terwijl jij je belangrijkste gids bent. Al draag je ondertussen allerlei conditioneringen en oude patronen of stemmetjes mee, waardoor je jezelf niet altijd kunt vertrouwen.

Soms moet je eerst juist wél iets initiëren om de echte ingang, je hefboom, te maken.

Het begin van je bedrijf of de groei ervan. Van je vrijwilligerswerk of je droombaan. Zie het dan als jouw eigen experiment.

In mijn eerste bedrijf heb ik het zelf ondervonden. Als ik toen niets had geïnitieerd, geen eigen initiatief had genomen, waren we nooit succesvol geworden.

Waar, hoe en waarom jouw uitnodigingen ontstaan, kan voor iedereen anders zijn. Het begin kan er heel anders uitzien dan je denkt.

Want dit is de kern:

Hoe kan iemand jou uitnodigen voor iets wat hij nog nooit heeft kunnen ontdekken of ervaren?

Wachten is geen onzin. Ergens wachten we allemaal.

Je hoeft geen plek te bevechten waar niemand ruimte voor je maakt. Maar "wacht op erkenning en de uitnodiging" als het héle antwoord, dat kan je ook gevangen houden in het verkeerde.